

הנר חייבים בקריאת מגילה

היות שהרבה אנשים קוראים המגילה בכיתם ולא חזרו על המגילה כראוי היטב, ודין גרמא שאין מדקדקין בנקודתן כדבעי ולפעמים אפי' אם טועין בנקודה אחת צריכין לחזור ולקרות המגילה כמבואר בב"י ובמ"א סי' תר"צ, לכן העתקנו התיבות שעלולים ביותר לטעות בהן בנקודתן באופן שמשנה המשמעות כגון מלשון עבר לעתיד, מרבים ליחיד, וכהנה וכהנה, זה בכה וזה בכה, ע"כ נכון שיציינו בהחומש להשומע על כל אלו התיבות שהשומעים ישימו לב לדקדק אם קורא אותו כראוי

קאפיטל ב'

פ' ח ואשר נתן
פ' ט והרקיבהו
פ' יא וילבש
פ' יב וישב
פ' יד ויבהלו

פ' ו אשר הגלה מירושלים
פ' ז אשר הגלה נבוכדנצר
פ' טו ותהי אסתר נשאת
פ' יח ויתן משאת
פ' יט ומרדכי ישב
פ' כ אסתר עשה

קאפיטל ז'

פ' ב ותנתן
פ' ז והמן עמד
פ' ח והמן נפל
פ' י ויתלו

פ' כג ויבקש ויתלו - ויכתב

קאפיטל ג'

קאפיטל ח'

פ' ה יכתב
פ' ט ויקראו - ויכתב
פ' י ויכתב

פ' ד כתיב באמרם קרי קאמכם
פ' ט יכתב
פ' יב ויקראו - ויכתב

קאפיטל ד'

קאפיטל ט'

פ' יד ותנתן נת
פ' טז נקהלו ועמד
פ' יז ועשה אתו
פ' יח ועשה אתו
פ' יט כתיב הפרזים
— קרי - הפרזים

קאפיטל ה'

פ' י ויבא את אהביו
פ' יד ובכרך אמה - ויתלו - ובא

קאפיטל ו'

פ' כז כתיב וקבל, קרי וקבלו

פ' א ויהיו נקראים
פ' ב וימצא
פ' ג מה נעשה - לא נעשה

• אריך זאל א בעל קורא אין ביהמ"ד גערענקען אז ער דארף מוציא זיין אריך די נשים אין די ווייבער שוהל, וואס זיי הערן שווערער דאס ליענען ווי די מענער. דעריבער זאל א בעל קורא איבערהויפט פארזיכטיג זיין קלאר ארויסצואגן די ווערטער פון 2 אותיות, אזוי ווי "את", וכו', איבערהויפט ווען עס גייט אינאיינעם מיט א פאלגענדן ווארט ביים ליענען.

• מענטשן זאלן זיך צוריקהאלטן פון מיטליענען מיטין בעל קורא מיט א העכער קול, און אוודאי זאל מען נישט "מיטזינגען", ווייל אפילו אויב מ'ליענט פון א כשריע מגילה, איז דאך תרי קלי לא משחמעי, און אנדערע קענען צוליב דעם סארפאסן צו הערן יעדעס ווארט פתעם בעל קורא.